

Anders Adells släktförening

MEDLEMSBLAD

Nr 70 * Februari 2008

Anders Adells släktförening
Medlemsblad nr 70
oktober 2008

Innehåll:

<u>Sida</u>	<u>Rubrik</u>	
1	Några ord från ordföranden	
2	Adressändringar, födda, avlidna m.m.	
3	Påminnelse om livets förgänglighet	av Anette Nystrand Svensson
4 - 7	Essie Adell om Ameli Adell	av Niklas Adell
8 - 12	Farfar	av Niklas Adell
13 - 15	AB Knut Jonson	av Bo Adell
16 - 17	På stora torget	av Inga Jonsson
18 - 19	En liten släktkrönika från Dahlman-Ahlberg	av Lennart Ahlberg
20 - 23	Golfproffset Gustav Adell	
24	Årsavgift	
25	Välkomna på släktmöte	
26	Adressändringsblankett	
27	Anmälan till Allmänna Släktmötet	

Anders Adells släktförening

Ordf.	Annsophie Ringkvist	Bygdegatan 236	583 31 Linköping	013 - 21 32 36
V. ordf.	Lennart Ahlberg	Örberga Bergsäter	585 99 Linköping	
Kassör	Stefan Adell	Lindesbergsg. 5	582 53 Linköping	013 - 12 83 49
Redaktör	Anette Nystrand	Rundelen Lindesberg	589 48 Vikingstad	013 - 21 32 75

Föreningens postgirokonto Anders Adells släktförening nr 23 02 38 - 8

Kära släktingar!

När jag skriver detta finns det ingen snö i Östergötland. Det är barmark och några få grader kallt. I helgen som gått sjönk temperaturen till -10 grader i två nätter vilket innebar att långfärdsskridskorna togs fram. Det har varit enda tillfället i vinter så här långt, så skridskorna har inte blivit slitna. Vi får se hur vädret blir framöver men det känns mera som vår. Snödropparna är uppe!

Jag hoppas på en härlig vår och sommar efter denna dystra vinter med mycket regn och mörker här i Östergötland.

Hoppas också att ni börjar planera in vårt **släkthemöte den 23 augusti i år**. Vi kommer att samlas i Lunnevad och vara där hela tiden som vi bestämde vid förra släkthemötet. Det kanske känns mera otvunget där och det blir lättare att komma och gå som man vill. Alla kanske inte har möjlighet att vara med hela dagen. Vi i styrelsen vill gärna se att våra yngre släktingar tittar in en stund vilket också underlättar om vi är på ett ställe. Jag hoppas också att vi kan få lite hjälp av våra yngre släktingar med att spela och sjunga tillsammans med oss den 23 augusti. Jag vet att många förmågor finns i vår släkt. På söndagen gör vi som tidigare att den som vill, på eget initiativ deltar i högmässa i en av kyrkorna i närheten av Linköping. Vi har många kyrkor nära Linköping och i Linköping. Jag informerar om tiderna för högmässorna i de olika kyrkorna på släkthemötet.

Önskemålet från deltagarna från förra släkthemötet var att få tid att umgås och prata med varandra vilket jag ser fram emot och hoppas kan bli verklighet på Lunnevad. Tag gärna med er foton som ni tagit både från förr och nu, det är så kul att titta på.

Ses i sommar!

Sänder er en vördikt av Gunnar Ottvall från Lambohov, Linköping.

Blyg vår

Trastens sång mig väcker,

tänk så bra jag mår

sippor marken täcker

gräs och blad i skog och snår.

Ljum går västanvinden

värmer bleka kinden

när du blygt slår ut ditt ljusa hår.

Lita ej på mars, april

Då går kanske stigen vill...

Ordförande Ann-Sofi Ringkvist.

Adressändring

Gustav Ringkvist, Hagmarksgatan 7A, 582 34 Linköping, tel: 013 – 34 35 187

Sven o Elisabet Johansson, Skogslyckeg. 11 F, 587 27 Linköping, tel: 013-20 88 17

Avlidna

Robert Berggren f. Johansson

Adressändringar m.m.

Sist i detta Medlemsblad finns det en adressändringsblankett. Det kommer vara en stående sida. Om det blir någon ändring (adressbyten, födslar, dödslar m.m.) är det bra om ni skickar in denna blankett till:

Niklas Adell
Ekholmsvägen 407
589 29 Linköping
niklas@landeryd.com

Påminnelse om livets förgänglighet

Går i trädgården och klipper buskar och gräver jord. Bara det att gräva jord i början av februari gör att man får en tankställare. Det ska ju vara snö och tjäle nu.

När jag stökar runt i trädgården snurrar mina tankar runt i gårdagen.

Hur kan någon som vet att han ska dö vara så lugn och tröstande? Hur kan en som fått sin dödsdom bära familj och vänner genom sin egen dödskamp och stötta fru, barn och vänner?

Hur kan någon vara så positiv ända in i sista andetaget?

Det är frågor jag ställer mig där i trädgården. Samtidigt går mina tankar iväg till att livet är förgämligt, man vet inget om nästa år, inte ens något om nästa dag. Det gäller att ta vara på varje dag, varje minut varje sekund man finns i livet. Detta blir så påtagligt när någon i ens egen ålder försvinner från denna värld. Och det blir speciellt påtagligt när det handlar om någon man känner, någon man lekt med som liten, någon som hör till ens egen krets.

På en begravning är det lätt att man upphöjer den avlidne till skyarna, att man lovordar. Men det är väl precis som det ska! Det är ju det positiva vi ska minnas. Det som inte varit så bra är ju inget att fortsätta fundera över.

Igår var jag på min kusin, Roberts begravning. Begravningar är inte min starka sida. Det är en väldigt jobbig upplevelse. Men Roberts begravning var mycket ljus. Den gav liksom framtidstro mitt i sorgen. Det var mycket musik och sång av otroligt duktiga ungdomar både i kyrkan och vid efterföljande kaffe.

Väldigt många höll minnestal och vittnade om vilken fin människa Robert var. Hur han hjälpt och stöttat i olika situationer. Hur vänlig, glad och positiv han varit. Hur han tillsammans med sin familj ställt upp för människor.

Roberts son, Martin, sa att det var liksom en helgonförklaring av hans pappa men att han varit en vanligt människa och pappa. Men han sa också att det värmdes att så många delade deras sorg.

Och naturligtvis var Robert inget helgon, det finns väl inte många som blivit helgonförklarade så länge de levde. Robert var en högst levande människa som säkert hade fel och brister och kanske till och med kunde irritera någon ibland. Men vad spelar det för roll, vi är alla sådana för vi är människor. Det är ju det positiva i livet vi ska leva för och med.

Hos alla dom som pratade igår såg jag en ärlighet och en stor sorg och saknad. För dom betydde Robert oerhört mycket och han kommer att saknas av dom.

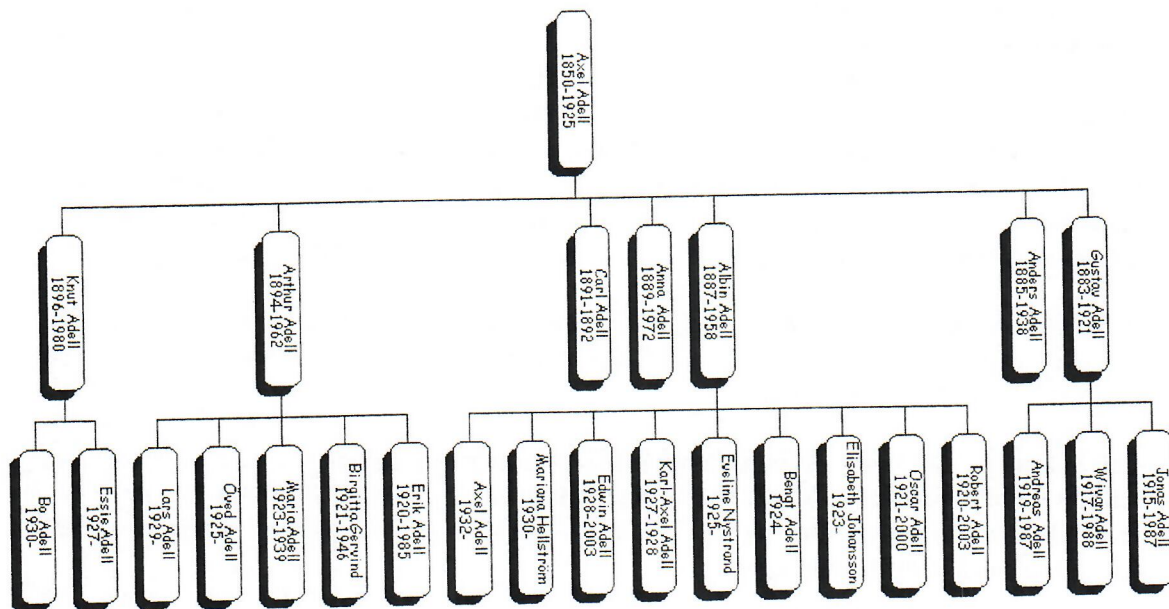
Två av Roberts barn talade också. De pratade om saknaden men de visade också stolthet över sin far. Det märktes också att Roberts ödmjukhet, humor och glädje gått i arv. Det var oerhört starkt av dom att mäktat med att tala på sin egen fars begravning och göra det på ett sånt bra sätt. Jag var 50 år när jag var på min fars begravning och hade mycket jag skulle velat sagt. Men jag mäktade inte med det.

Under och efter en begravning kommer tankarna på livets förgänglighet. Hur fort livet kan förändras. Det gäller att ha rätt inställning, rätt attityd till livet. Vår attityd är våra tankar. Våra tankar skapar vår framtid. Det vi tänker mest på är det som blir. Det är vårt eget val att tänka positiva tankar. Påminn dig själv om att du är bättre än du tror. Bota dina rädsor genom handling. Ta bort alla negativa tankar du har. Var med människor som ger dig energi. Skjut inte upp allt till sen. Sen står nämligen inte almanackan. Lev idag! Gör dina medmänniskor glada. Jag tror att det var så Robert levde för det mesta. Det var nog detta som gjorde honom till en så stor och stark människa.

Anette Nystrand Svensson

ESSIE ADELL OM AMELI ADELL

AV NIKLAS ADELL

Lördagen den 12 januari 2008 talade min fru Lena och jag en stund med min fars-kusin Essie om hennes farmor, alltså min farfars mor, **AMELI ADELL**, gift med kantorn och skolläraren Axel Adell i Örtomta.

En stamtavla med Amelis och Axels barn och barnbarn återfinns här ovan – i akt och mening att göra den nedanstående läsningen lite lättare att följa. Texten är min, men Essie har sagt att den är OK.

Niklas Adell

Ameli hette egentligen Emelia, men kallades, vad Essie vet, allmänt för Ameli. Hon dog 1941, 87 år gammal. Då var Essie 13 år. Hon har därför egna minnen av Ameli, även om de förstås är minnen på barns vis. Å andra sidan hade Ameli en central ställning i familjen och var den som höll ihop barn och barnbarn mer än någon annan så länge hon levde. Essies minnen är därför inte bara hennes egna barndomsminnen utan också vad hon tagit till sig av vad andra berättat.

Ameli och Axel fick sammanlagt sju barn.

En, Carl, dog 1892, 9 månader gammal.

Den äldste, Gustav, min farfar, dog 1921, 37 år gammal.

Den näst äldste, Anders, dog 1938, 53 år gammal. Han hade tbc, som ju är en smittsam infektionssjukdom som främst drabbar lungorna. Han blev sjukpensionär 1929 vid 44 års ålder. Då hade han säkert haft tbc ett bra

tag. Åtminstone tidvis bodde han i kantorsbostaden i Ljung hos Knut och Ingeborg, Essie och Bo. Han skötte sig noga, för att inte föra tbc-smittan vidare.

Varför Anders inte bildade familj vet inte Essie. Möjligen blev han sjuk redan i unga år, vilket i så fall kan ha hejdat honom.

Anders var mycket musikalisk, liksom sina bröder Gustav och Knut, som ju också var kantorer, och även Arthur.

Om Albins musikalitet vet vi inte så mycket. Hans pappa Axel hade å andra sidan ett positivt intresse för järnvägen och var till exempel en av de drivande i Örtomta vid tillkomsten av Ringstorpsbanan, den smalspåriga järnvägen mellan Linköping via Askeby och Örtomta till Ringstorp vid linjen Norsholm – Västervik. Att Albin blev intresserad av järnvägen och anställd först vid Östra Centralbanan och sedan Mellersta Östergöt-

lands Järnväg låg därför i linje med Axels intressen. Axel och Albin hade också bi-odling som gemensamt intresse.

Albins hustru Elin var mycket musikalisk och älskade att sjunga. Hon tillhörde Folkungakören, Östergötlands första stora kör. Hon lärde Essie och de andra i släkten Mörners Östgötasång: Bygder där fädernas timglas förrunnit. Den sjöngs ofta på släktmöten.

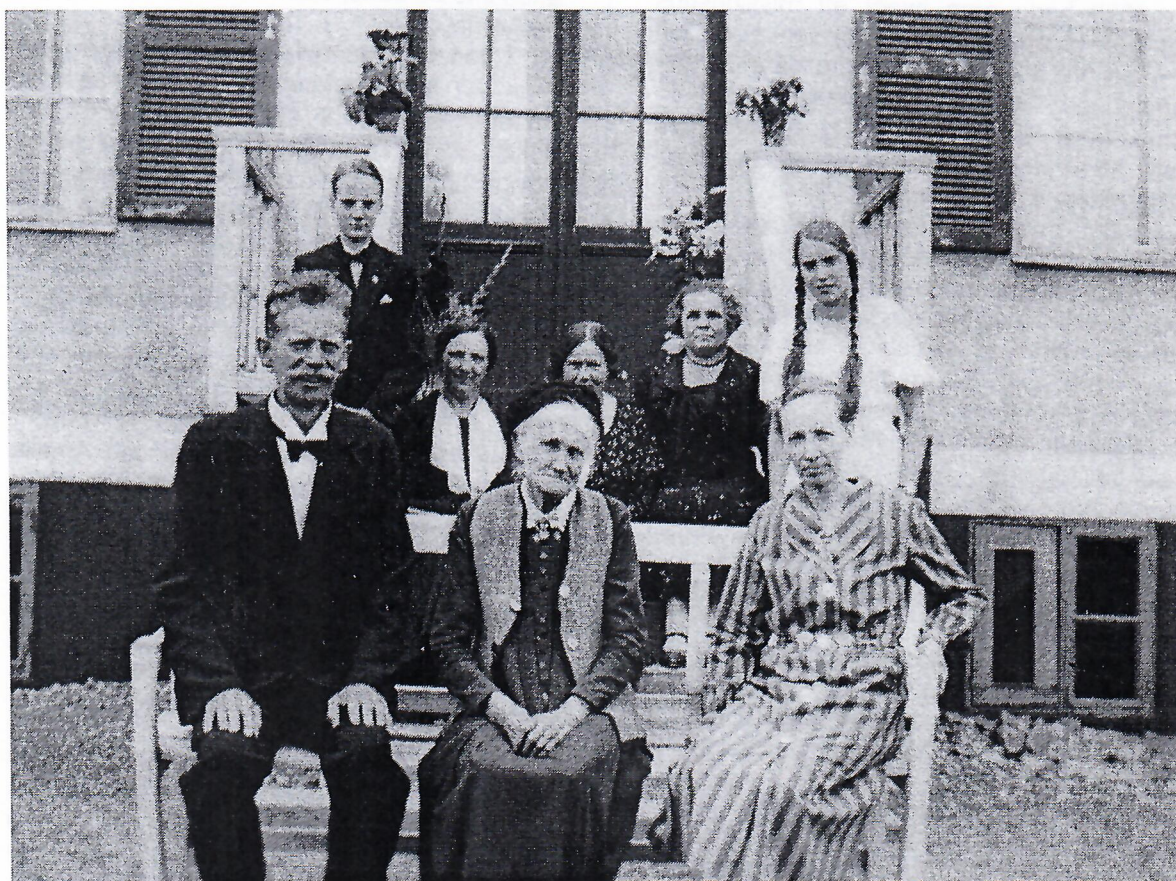
Elin hörde, liksom Ameli, hemma i den kristna väckelsen (mer om den saken senare), varför man kan fundera över relationen mellan Ameli och henne. De var i någon mening samme andas barn.

Ameli fick alltså uppleva att tre av hennes barn dog före henne. Essie märkte dock aldrig att hon var bitter, grämlig eller uppgiven. Mer troligt var att hon hade sträng

disciplin på sina känslor, också på sin sorg, och alltså klarade av sorgen genom att hålla den på plats.

Essie vet genom Knut och Bo att grunden till Amelis fromhet lades i hennes barndomshem, där framför allt fadern Carl Adam Jonsen betydde mycket.

Amelis och Axels enda dotter, Anna, beredde sina föräldrar bekymmer i det att han var kroppsligen svag och ständigt trött. Vad det berodde på visste man inte. Essies gissning är att det var något fel på hennes ämnesomsättning. Hon levde till 83 års ålder. Också jag minns "faster Anna" som spröd och kroppsligen skör, men klar i huvudet och, de gånger jag mötte henne, vid gott mod. Essie protesterar inte mot den beskrivningen.

På detta kort, taget den 31 juli 1935, sitter Ameli, 81 år gammal, omgiven av sina barn Anders och Anna.

I bakgrunden min pappa Andreas och hans syster Wivan på var sin ytterkant med min farmor Ester (närmast Andreas) samt Lisa och Gertrud Jonsson mellan sig.

Anna bodde hos sina föräldrar till dess hennes mamma Ameli gick bort 1941. Då såg de kvarvarande bröderna, Albin, Arthur och Knut till att hon skulle vara väl försörjd och omhändertagen också framgent.

Amelis make Axel var kantor och folkskollärare i Örtomta 1878-1911. Alla de sju barnen föddes där (1883-1896).

Det var förstås mer än heltidsarbete att vara kantor och folkskollärare på den tiden. Det hörde dessutom till att man i den positio-

nen tog ansvar också på andra sätt i lokalsamhället. Det fanns ingen kommunalnämnd i Örtomta kommun. Ordföranden i kommunalstämman knöt i stället frivilliga "betrodna medarbetare" till sig för de vardagliga praktiska bestyren. Kommunalstämmans ordförande under den här tiden var greven Gustaf Banér som Axel Adell hade mycket goda relationer till¹. Axel tillhörde Gustaf Banérs "betrodna medarbetare" och hade alltså också många sådana bestyr.

I Örtomta med angränsande socknar gick en kristen väckelse fram i flera omgångar. En sådan inföll 1890. Gustaf Banér var positivt inställd och såg till att en präst vid namn C Gustaf Hasselberg blev kyrkoherde i Örtomta 1893 inte minst därför att Hasselberg var positivt inställd till väckelsen.

1888 hade man byggt ett missionshus och den vanliga ordningen för väckelsefolket blev att fira gudstjänst i kyrkan på söndagsförmiddagen och i missionshuset under eftermiddagen. Både C Gustaf Hasselberg och hans efterträdare Fredrik Hammarsten predikade ofta på båda ställena.

I den grupp som samlades också i missionshuset var Ameli en av de trogna.

Axel deltog nog däremot inte särskilt ofta. Man kan tänka sig att söndagens eftermiddag var den stund under veckan när han vilade sig – hur mycket vila man nu får som pappa i en familj med många barn.

Gruppen som samlades i missionshuset kallades Örtomta Missionsförening. Den utgjorde inte en egen församling utan medlemmarna tillhörde Svenska kyrkan. Inte förrän 1928 bildades Örtomta Missionsförsamling. Men då fanns inte Ameli kvar i Örtomta längre.

Fromheten i Missionsföreningen kan beskrivas som lågkyrklig med en pietiskt, innerlig och personlig fromhet som ideal. Den välkände Carl Olof Rosenius' skrifter var en viktig inspirationskälla.

Essie minns Ameli som sträng – i den meningen att hon var noggrann och omsorgsfull med sitt liv. Den rosenianska fromhetens mycket tydliga centrum är Kristi försoning, att Jesus Kristus är den ende som kan ge människor frid, frälsning, förlåtelse, evigt liv och salighet, att Han har gjort det möjligt med sitt försoningsverk och att Han av nåd och i stor kärlek och glädje vill ge oss människor del av det. Grundtonen är alltså allvarlig –

¹ När Gustaf Banér tog över fideikommisset Sjöo i Uppland flyttade också Axel och Ameli dit. Axel blev lärare och kantor i Kulla, som var moderförsamling i den socken som Sjöo ligger i.

livet är allvarligt – men framför allt glad och salig.

Den naturliga fortsättningen av att Gud av ren kärlek har räddat oss är att vilja leva efter Hans vilja. Omsorgen att leva livet på det sättet blir därför naturligt. Amelis "stränghet" var, så som Essie minns det, just den sortens allvar. Det var inte den dömande eller själv-goda strängheten utan den som föds av allvarlig glädje över Guds godhet.

Men Ameli måste ha fått impulser också från annat håll. Som i alla kristna väckelserörelser var bönen viktig för henne och de andra i Örtomta missionsförening, och hon bad mycket. Då bad hon också Psaltarens psalmer i Bibeln. Och nog höll man Davids psalmer högt i den lågkyrkliga väckelsen, men Psaltarens psalmer tillhörde normalt ändå inte de böner man använde i sitt dagliga bedjande.

Ovan nämnde kyrkoherde Hasselberg var viktig för Missionsföreningen och också för Ameli personligen. Kyrkoherden hade ett par döttrar, varav en så småningom blev en av de tre kvinnor som grundade Mariadötrarna, en klosterorden inom Svenska kyrkan som idag finns utanför Enköping och som tidigare fanns också i Vadstena.² Som nunna hette kyrkoherde Hasselgrens dotter Maria Margareta.

I allt klosterliv är bedjande av Psaltarens psalmer ett bärande inslag; alla munkar och nunnor ber Psaltaren i sina dagliga böner. Kanske finns det en gemensam bakgrund i kyrkoherde Hasselbergs dotters och Amelis Psaltarpsalmsbedjande? Bad man kanske gärna Psaltaren i Örtomta prästgård, i de dagliga andakterna hos familjen Hasselberg?

När Amelis son Arthur senare, tillsammans med Knut Peters och andra, återinförde tidegården (den dagliga Psaltarpsalmsbönen) i Svenska kyrkan, finns en av impulserna till det i hans mamma Amelis Psaltarpsalmsbedjande.

När Axel blivit pensionär 1916 flyttade han och Ameli tillbaka till Östergötland. Då var sonen Anders kantor och lärare i Östra Skrukeby och dit flyttade också Axel och Ameli. Efter några år flyttade de 1924 till Radhusgatan (numera Lindengatan) 25 i Linköping. 1925 dog Axel. Ameli bodde kvar på Lindengatan 25 till sin död 1941. Där bodde också deras dotter Anna och åtminstone tidvis efter sin sjukpensionering 1929 och fram till sin död 1938 också sonen Anders.

² Gruppen i Vadstena konverterade till den romersk-katolska kyrkan i slutet på 1980-talet och är idag systrarna i Heliga Hjärtas kloster vid Omberg.

Essie minns när familjen i Ljung hälsade på hos Ameli på Lindengatan. Hon hade alltid bakat en sockerkaka och man åt den vid ett runt bord.

Familjen hade då utökats med 18 barnbarn med Jonas som den äldste, född 1917, och Axel som den yngste, född 1932. Ameli fick, utöver sorgen över sina egna barn, också uppleva att ett av hennes barnbarn, Maria, dog, 1939, 16 år gammal.

Familjen och släkten var viktig för Ameli, det minns Essie tydligt. Den också för oss i senare generationer tydliga glädjen mellan de 18 kusinerna, liksom syssling-gemenskapen Jonsson – Adell, har kanske sitt ursprung i Amelis omsorg om sina barn och barnbarn.

Den kusingemenskapen var i sin tur en orsak till att släktföreningen blev till.

Niklas Adell

Ameli och Essie på samma bild

Också det här kortet torde vara taget i mitten på 1930-talet.

Ameli sitter i mitten – det känns självklart på något sätt.

Längst ut till höger står **Essie**, ska vi gissa 7-8 år gammal?

I övrigt från vänster:

Amelis son Arthur

Arthurs son Erik

Amelis barnbarn Wivan (dotter till Gustav)

Arthurs dotter Birgitta

Gustavs fru/änka Ester

Ameli

Amelis barnbarn Andreas (son till Gustav)

Amelis dotter Anna

Arthurs dotter Maria

Knuts son Bo

Ingeborg, gift med Amelis son Knut

Knuts dotter Essie

FARFAR

I somras (augusti 2007) tog jag mig före att med cykel utforska de arkeologiska resterna av järnvägen mellan Norsholm och Ringstorp, tidigare en del av Norsholm – Västervik – Hultsfreds Järnväg (NVHJ), sedermera

Norsholm—Västervik—Norsholm.											
22.05	11.10	14.35	...	fr. Stockholm C 120	t.	11.34	14.54	21.05	7.05
2.00	6.48	6.48	13.45	18.28	...	fr. Norrköping C 120	t.	8.09	11.48	16.54	22.39
...	7.12	7.12	12.20	15.50	...	fr. Linköping C 120	t.	7.54	13.00	19.25	23.13
...	7.48	...	fr. Malmö C 121, 120	t.	18.39	21.34	...	7.11
St 17	P 31	P 33	St 1	P 15	Km.	Norsholm—Västervik—Hultsfreds järnv., Västervik, spn. 0.891.		P 32	St 2	P 18	St 16
2,3	2,3	2,3	2,3	2,3				2,3	2,3	2,3	2,3
5.46	7.50	7.50	14.22	19.00	0	fr. Norsholm (A)	t.	7.19	11.05	16.15	21.27
5.47	7.59	8.10	14.30	19.09	5	Skärkind	A	7.07	10.58	16.06	21.20
x	x	x	x	x	10	Halley	A	x	x	x	x
5.59	x	8.34	14.42	19.23	13	t. Ringstorp	fr.	6.41	10.46	15.52	21.08
5.12	13.50	18.35	...	fr. Linköping 146 b	t.	7.51	11.30	16.36	21.52
6.00	8.14	8.46	14.43	19.24	13	fr. Ringstorp	t.	6.39	10.45	15.51	21.07
6.06	8.22	9.00	14.49	19.32	17	Höversby	A	6.29	10.38	15.43	21.00
6.15	8.33	9.23	14.59	19.42	23	Björstater	A	6.16	10.29	15.33	20.51
6.22	8.41	9.50	15.06	19.50	27	Lekvik	A	5.57	10.23	15.25	20.44
6.31	8.52	10.14	15.15	20.01	33	Bersbo	A	5.43	10.14	15.15	20.35
6.43	9.08	10.35	15.28	20.16	42	t. Åtvidaberg	fr.	5.25	10.01	14.57	20.22
5.30	13.20	18.46	...	fr. Linköping C 147, 146	t.	...	11.27	16.16	21.24

1930 års tidtabell för linjen Norsholm – Ringstorp – Åtvidaberg

övertagen och 1964 nedlagd av SJ. Från Ringstorp tog jag mig hem längs Ringstorpsbanan och passerade då Ringås och Örtomta, där min farfars far Axel Adell var kantor och skollärare 1878-1911.

148 b Ringstorp—Linköping—Ringstorp.												
Biljettpris: Zontaxa BH tab. 336. Tur- och returbiljetter mellan vissa stationer: pris i allmänhet 1/2 gång enkel biljett.												
Anmärkningar: b) Ons-, lör-, sön- och helgdagar.												
...	8.09	12.35	...	18.15	...	fr. Västervik 144	t.	8.51	...	17.33	...	22.37
5.25	10.01	14.57	...	20.22	...	fr. Åtvidaberg 144	t.	6.43	...	15.28	...	20.16
P 33	P 35	P 37	P 39	P 41	Km.	Mell. Östergötlands järnv., Linköping, spn. 0.891.		P 32	P 34	P 36	P 38	P 40
3	3	3	3	3				3	3	3	3	3
6.55	10.47	15.53	17.33	21.09	6	fr. Ringstorp	t.	5.55	10.40	14.37	17.26	19.20
7.02	10.53	15.59	17.39	21.15	3	Ringås	A	5.49	10.34	14.31	17.20	19.14
x	x	x	x	x	6	Greby	A	x	x	x	x	x
7.20	11.04	16.10	17.50	21.26	8	Askely	A	5.38	10.23	14.17	17.09	19.03
x	x	x	x	x	12	Hasselbacket	A	x	x	x	x	x
x	x	x	x	x	14	Värdsberg	A	x	x	x	x	x
x	x	x	x	x	16	Metås	A	x	x	x	x	x
7.51	11.30	16.36	18.16	21.52	21	t. Linköping C	fr.	5.12	9.57	13.50	16.43	18.35
14.54	17.30	7.05	...	t. Stockholm C 120	fr.	22.05	...	8.27	11.10	11.10
11.48	13.20	22.30	22.30	2.46	...	t. Norrköping C 120	fr.	2.00	6.48	12.02	14.40	14.40
16.39	21.34	7.33	...	t. Malmö C 120, 121	fr.	22.10	7.48	7.48

1930 års tidtabell för linjen Linköping – Ringstorp

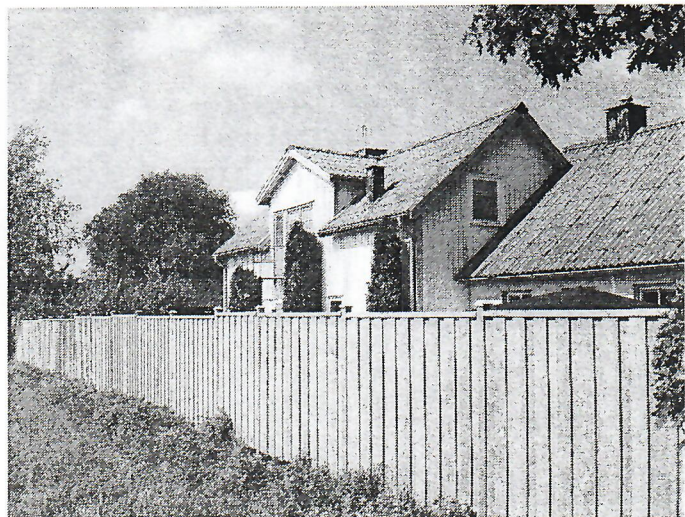
Väl hemkommen kände jag min föranlåten att bläddra lite i boken "Örtomtabor berättar" (utgiven av Örtomta hembygdsförening 1988) där både farfars far och järnvägen finns med.

Det gläder mig naturligtvis att farfars far var en av Örtomtas största förespråkare av järnvägen. Linjen Linköping – Ringstorp byggdes relativt sent. Den öppnades för allmän trafik den 1 maj 1908.

Före detta Ringås station, augusti 2007 ⇒

Också min egen farfar är nämnd i boken, till och med två gånger. Eftersom han dog redan 1921, 37 år gammal, händer inte det så ofta.

I Örtomtaboken återges en liten incident när kommunalstämmans ordförande Gustaf Banér, ägare till egendomen Åhs, råkade komma in i skolan mitt under pågående lektion. Han bad om ursäkt, men farfars far Axel sade lugnt: "Det går bra; du, Gustav kan ta hand om lektionen" – och Gustav var alltså äldste sonen, min farfar.

I "Örtomtabor berättar" berättar också min farfar Gustavs lillebror Knut, apropå just järnvägen, att det hände att kantorsfamiljen i Örtomta tog tåget från Örtomta – ja, stationen hette Ringås – till Lakviks station för att därifrån åka båt (ångslup) över sjöarna Risten och Säkern till Borkhult för att sedan gå de sista kilometrarna till Yxnerum och äldste sonen Gustav och hans familj. Den bestod förutom av farfar Gustav också av farmor Ester, farbror Jonas, faster Wivan och pappa Andreas. Mellan Örtomta och Björsäter var det bara 17 km, och tågresan tog en knapp halvtimme, om bytet i Ringstorp var fördelaktigt. Längre tid tog det över sjöarna Risten och Säkern, plus den avslutande promenaden. Kanske steg man någon gång av vid kanalen mellan sjöarna, ty där låg farmor Esters föräldragård, Drängsbo.

Eftersom förbindelserna inte kan ha varit så många, ens i veckan, gjorde man rimligen inte resan fram och tillbaka samma dag.

Enda kortet, vad jag vet, på min farfar och farmor och hela deras familj.

Kortet verkar vara taget under sommarhalvåret.

Eftersom farfar dog den 6 augusti 1921 och min pappa Andreas föddes i maj 1919 och rimligen inte är ett utan två år gammal på bilden, tror jag att kortet är taget under sommaren 1921, alltså strax innan farfar dog.

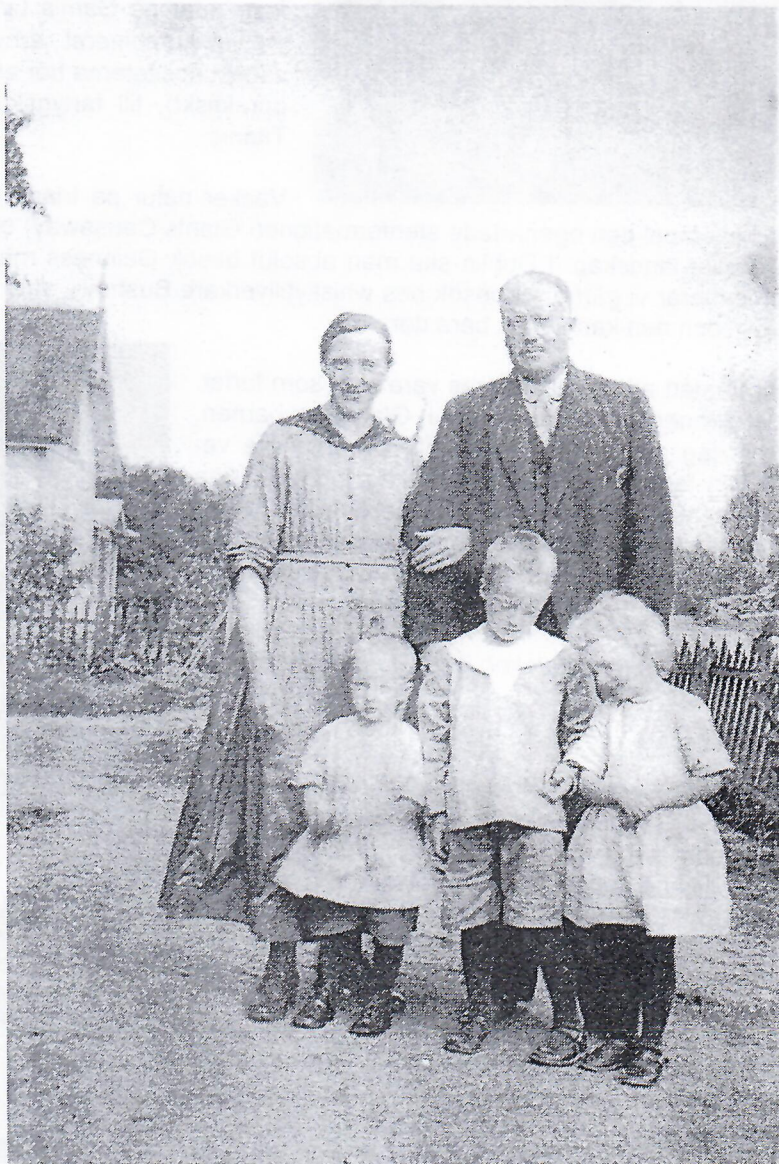
Farfar Gustav var född 1883 i september och alltså bara 37 år gammal när han dog.

Farmor Ester var född 1890 och alltså 31 år gammal på bilden.

Av bamen står min farbror Jonas i mitten med Andreas på sin högra sida och Wivan på sin vänstra.

Jonas föddes i april 1915 och Wivan i september 1917.

Farmor Ester dog 1962, 72 år gammal.

Nu är jag själv farfar. Vår son Tomas och hans nordirländska hustru Victoria, Vicki kallad, födde den 2 augusti i somras (2007) två pojkar, Benjamin och Jakob.

Jo tack, de mår bra.

De bor i Belfast på Nordirland.

Hela Irland är en vacker ö. Jag rekommenderar gärna ett besök. I Belfast kan man till exempel besöka varvet som byggde Titanic och bese minnena från oroligheterna mellan dem som vill att Nordirland ska tillhöra Storbritannien och dem som vill att Nordirland ska tillhöra Irland.

*Andreas som farfar
med sonsonen Tomas – som alltså just blivit far –
i sin mammas knä.*

Vill man besöka något i Belfast som inte alla besöker, kan leta reda på Ulster Folk and Transport Museum, som är Belfasts svar på Gamla Linköping. Det hör ihop med ett riktigt trevligt kombinerat järnvägs- och fartygsmuseum. Till järnvägskuriositeterna hör att Irland har en egen spårvidd (ack så opraktiskt), till fartygskuriositeterna självklart nyss nämnda Titanic.

Vacker natur på Irland hittar man inte minst på nordkusten (med till exempel den egenartade stenformationen Giants Causeway) och västkusten med ett kargt, fascinerande ödsligt landskap. I Dublin ska man absolut besök Guinness museum och apropå den sortens varor rekommenderar vi gärna ett besök hos whiskytillverkare Bushmill, vars 12-åriga whiskey är den bästa av all whiskey – och den kan köpas bara där.

Jag har förstätt att man förväntas vara stolt som farfar. Fast det känner jag inte igen mig i. Glad över barnen, ja, det är jag gärna. Men inte stolt. Däremot lite vemodig. Min farfar dog 28 år innan jag föddes. Mina barns farfar dog när de var sex respektive åtta. Även om utvecklingen går framåt, är prognosen att jag ska få se mina barnbarn som vuxna liten. Och det är förstås en smula vemodigt att livet är så kort.

*Benjamin och Jakob Adell, fem dagar gamla,
i farfars knä*

I "Örtomtabor berättar" skildrar också en Johannes Nilsson ett besök han gjorde tillsammans med sina föräldrar och sin bror sommaren 1879. De hörde hemma i Skåne, utanför Kristianstad, och resan till Örtomta krävde övernattning på ett "rum för resande" i Linköping. Johannes' farbror var präst i Örtomta, och det var honom man hälsade på.

Då lärde familjen tydligen också känna farfars far Axels familj. När pojken Johannes senare i livet gick på lärarseminariet i Linköping hälsade han ofta på i kantorsbostaden i Örtomta. De trivdes så gott med

varandra – eller hur man nu ska förstå det – att Johannes

Nilsson bytte efternamn och tog sig namnet Adell (!). Så kan man inte göra idag. Men i slutet på 1800-talet var det inga formella bekymmer med den saken.

Så tillkom alltså en annan av släkterna Adell.

Det finns i alla fall en koppling oss emellan!

Johannes Adell – ickesläktning, men ändå anknuten till farfars far och hans familj.

Johannes Adell

ADELL, WISCONSIN

Ett litet reportage om en liten stad i USA

från Internet genom Niklas Adell

Adell är en by eller stad i häradet Sheboygan i delstaten Wisconsin, USA, belägen på nordlig breddgrad 43°37'6", västlig breddgrad 87°57'5", i Wisconsins allra östligaste delar.

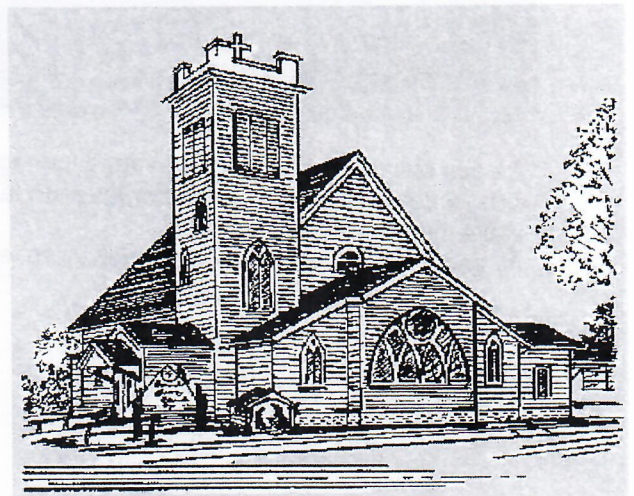
På kartan är Adell belägen där stjärnan är.

Byn är liten med en yta på 1,3 km², varav 98 % är land och 2 % vatten.

Enligt uppgifter från år 2000 bor 517 människor i Adell i 207 hushåll. Hela 98 % är vita, medelåldern är 35 år och det finns något fler män än kvinnor. Hushållens medelinkomst är \$ 40 000 (alltså cirka SEK 260 000), 3 % av byns invånare lever under fattigdomsstrecket.

För tryggheten i Adell svarar en frivilligbrandkår med 28 brandmän, *Adell Volunteer Fire Department*, med brandstation på Sciferts Street.

I USA hör det ju till att aktivt tillhöra en kyrka. I Adell finns en

luthersk församling, *Emmanuel Lutheran Church* (bilden) på Center Street, en metodistkyrka *Zion United Methodist Church* på State Road och en *Grace Bible Church* på Neugent Street, som, om jag förstår deras hemsida rätt, är en fristående kyrka av ett snitt som vi skulle kalla frikyrkligt.

4-5 matställen finns (i en "stad" med 500 invånare, klart imponerande!), en begravningsbyrå, en blomsterhandel och ett bankkontor (bilden här nedan) – minst.

tillhörde de romersk-katolska karmeliternas vänkrets, som medlem i deras tertiärorden.

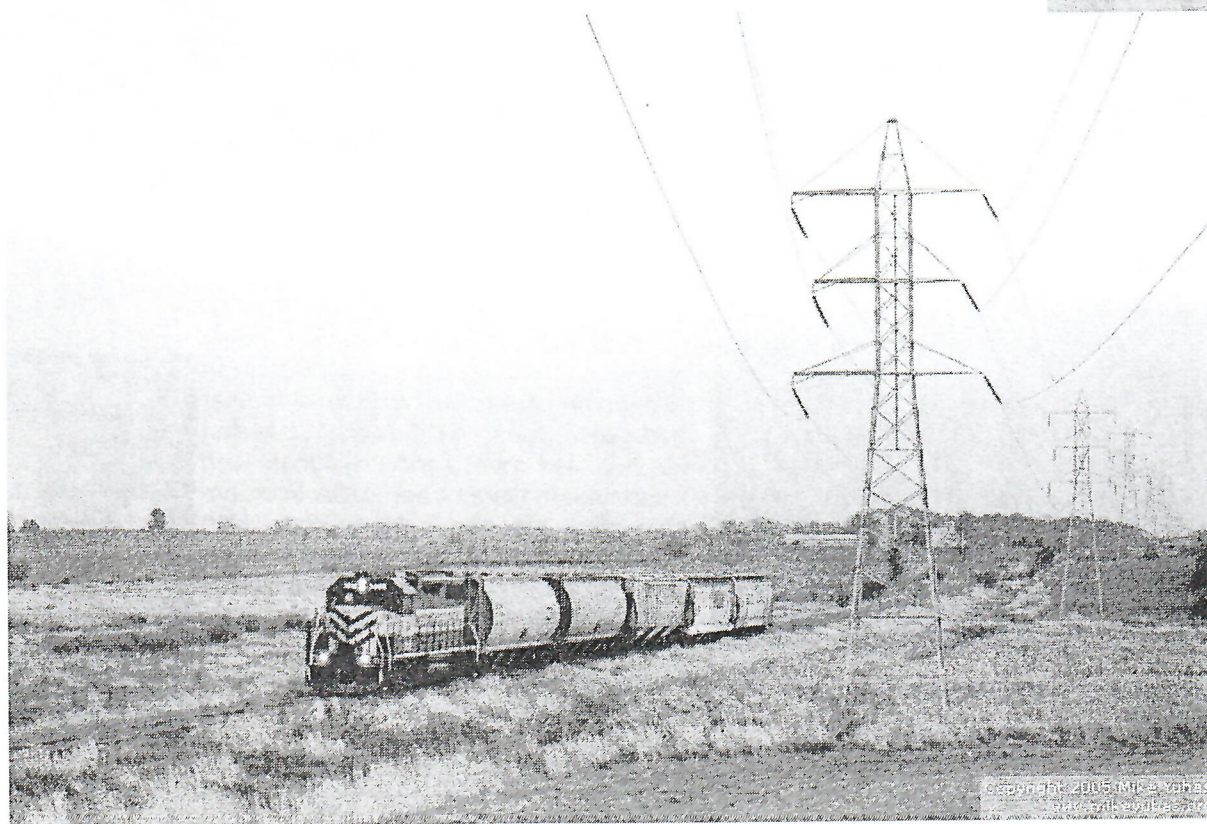
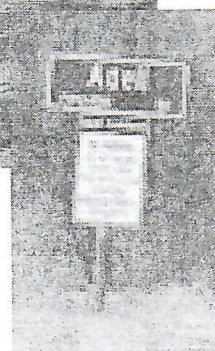
En enda kändis härstammar från Adell, nämligen en kabaretsångerska vid namn *Hildegard Loretta Sell* med artistnamnet *Hildegard*. Under 1940- och 1950-talen var hon den mest kända middags- och klubb-underhållaren i hela USA även om hon hade sin bas i New York. Hon uppträdde alltid iklädd långa handskar och med en lång röd ros i sin hand. Hon föddes 1906 och dog 2005. Hon var, som det heter i USA, religiös och

Järnvägen genom Adell heter Wisconsin Central och ägs av Canadas motsvarighet till SJ, Canadian National, CN.

På den övre bilden lämnar ett sydgående tåg Adell – lägg märke till vägskylden! – och på den undre kommer ett nordgående tåg till Adell. Bilderna är tagna från samma ställe men riktade åt olika håll.
Av den nedre bilden får man, förmodar jag, en känsla av hurdant landskapet är.

AB KNUT JONSSON

Lampglas, kaffekokare porslin, ja allt vad ett hushåll och en familj behövde fanns hos Knut Jonsson nu sist vid Stora Torget i Linköping. Ofta hänvisades man dit när det gällde "omöjliga" saker att införskaffa.

Knut Jonsson hade en plats i släkten. Det började med Carl **Adam** Jonsson. För att få klarhet i vår släktskap vill jag presentera en liten släkttabell Jonsson – Adell. Den börjar med Nils Dahlman och Beata Christina Kyllenbeck. Se nedan.

Carl Adam Jonsson (gen I) var född i Torpa E och blev rusthållare där. En tid var han också arrendator av gästgiveriet i Ramsmåla i Torpa. Det innebar inte bara natthärbärge för resande utan också restaurangrörelse. Dessutom skulle gästgivaren hålla ett antal hästar och vagnar till resandes förfogande.

År 1835 var Carl Adam tvungen att lämna såväl gästgiveriet som rusthållet på grund av att han gått i borgen. Hela hans egendom försvann.

Carl Adam flyttade 1841 till Östra Tollstad där han ett tag arrenderade gården Fiesta Boställe. 1849 blev han befallningsman på Brunneby gård i Vreta kloster därefter flyttade han till Skärkind (där farmor Emilia föddes (gen II)) och till slut 1858 till Erstorpet i Nykil.

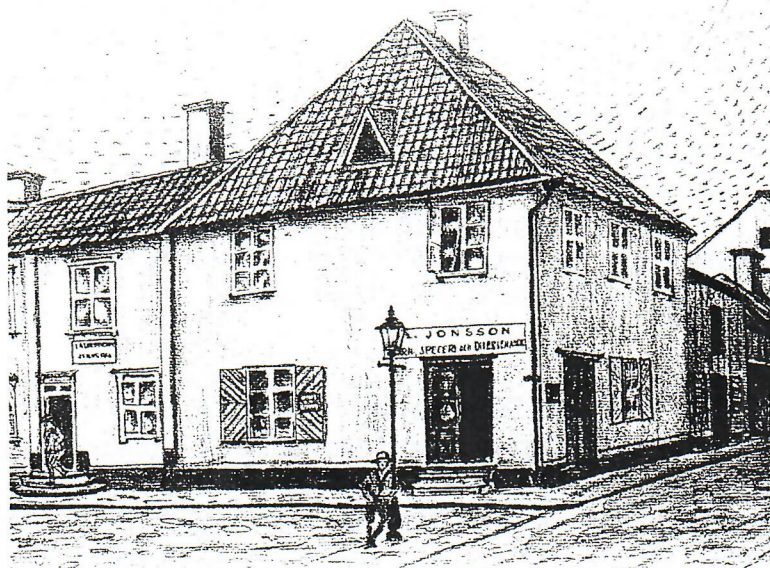
1868 övertog han den s.k. Schermanska gården en gång ägt och byggt? av snickerimästaren Anders Scherman. När Scherman gick i konkurs inropades fastigheten av löjtnanten Filip Laurenus för 4.200 riksdaler, vilken dock överlät fastigheten den 7 mars 1868 till Carl Adam Jonsson för samma pris. Vad jag förstår låg fastigheten i hörnet av Ågatan och Snickaregatan, alldeles i närheten av Metodistkyrkan. (St Lars kvarter nr 54).

I Schermanska gården öppnade Carl Adam en speceri och kött affär, som sålde sill, svensk ansjovis salt socker kaffe och alla sorters friska specerier, viner allehanda oljor garn väfnader. Carl Adam var inte bara handlare utan också en god slaktare. I Axel Adells (min farfar) dagbok från 1880 11/2 står: "Sålde den lilla kon fick 60 kronor till A Jonsson."

Enligt en annons meddelas att Jonsson uppköper alla slags lantmannaprodukter.

När Carl Adam dog 1883 övertog sonen Knut **Alfred** (gen II) affären. Även han var slaktare och fortsatte den verksamhet fadern börjat. När den affären upphörde, öppnade Alfred en speceriaffär vid Stora Torget med en filial vid Tanneforsgatan. Alfred Jonsson dog 1923.

Sonen **Knut** Axel Fridolf Jonsson (gen III) hade som ung börjat i farfaderns affär och fortsatte sedan i fadern speceriaffär. 1907 startade han en egen speceriaffär som också försålde glas och porslin. Under åren 1912 –1913 bosatte han sig i Vadstena, där han drev en speceri- och bostättningsaffär. 1913 återvände han till Linköping och starta ännu en speceri och bosättningsaffär, som hade tre filialer. Åren 1943 överlät han de tre speceriaffärerna och ägnade sig uteslutande åt bosättningsaffären.

KNUT JONSSON i Linköping blev en stor firma känd för sitt stora sortiment i allt vad beträffar husgeråd och bosättning..

1947 dog Knut Jonsson och till en början drev sönerna (genIV) **Torsten** Knut Ludvig och **Hans** Knut Arthur affären tillsammans. Från 1965 ägde Hans ensam firman. Efter hans död sköttes AB Knut Jonsson av Hans Jonssons maka **Inga** Helena I och med att AB Knut Jonsson nu är nedlagt har Linköping förlorat en gammal och mycket omtyckt och välbesökt affär.

Källor: Släkternas bok Anders Adells släktförening 1988

Knut Adell Min mor Ameli Adell Linköping 1977

Knut Adell Min mors syskon Linköping 1978

Knut Adells samlade handlingar 1968 – 1980

Bo Adell

© Bo Adell Västerås 2008.

SLÄKTTABELL JONSSON – ADELL.

Nils Dahlman 1769 16/10 Frödinge F d 1826 2/10 Västra Harg (Stämman)

Gift 18016/9

Beata Christina Kyllbeck 1785 21/2 Stengårdshult F d 1862 17/2 Nykil (Totebo)

I. barn 4 Eva Margareta f 1808 24/12 V. Harg d 1897 11/11 Ötromta E barn 6 Hedvig (d.ä.<Hedda) f 1817 7/6 V.Harg d 1897 5/10 Herrberga

Gift 1830 5/11

Gift 1640 12/4

Carl Adam Jonsson 1811 13/1 Torpa d 1883 16/12 Linköping

Anders Larsson – Adell f 1816 11/1 Rappestad E d 1894 27/2 Linköping

II. barn 7 Knut Alfred f 1850 24/1 Vreta kloster d 1923 1/10 Linköping - barn 8 Emilia Matilda Johanna f 1853 20/12 Barn 4 Axel Oskar 1850 16/5 V.Harg d 1925 ¼ Linköping

Gift 1880 5/11

Skärkind d 1941 7/2 Linköping

Hedvig Amelie Adell (barn 5 Anders Adell) f 1853 26/2 V.Harg

Gift 1882 30/11

D 1933 2/6 Djursholm

III. barn 3 Knut Axel Fridolf f 1885 26/10 Linköping d 1947 29/1 Linköping

barn 7 Adam Knut 1896 11/10 Ötromta d 1980 20/9 Linköping

Domkyrkoförs..

Gift 1909 12/12

Gift 1926 15/7

Anna Charlotta Wulkan 1886 24 /3 Kärna 1941 18/1 Linköping

Ingeborg Astrid Söderholm f 1892 13/4 Vänga P d
d 1984 2/4 Linköping Domkyrkof

IV barn 2 Hans Knut Arthur f 191 6/10 Linköping d 1981 4/8 Linköping

barn 2 Axel Johan Bo 1930 13/9 Linköping

Gift 1951 12/5

Gift 1956 4/11

Inga Helena Karlsson 1928 14/6 Ö. Harg

Inger Elisabeth Larsson 1932 10/4 Västerås

V. Eva Charlotta g Hörberg 1953 28/3

barn 1 Anna Maria Barbro g Rydh 1962 28/10 Risinge

På Stora Torget

Stora Torget en vårdag i solens skin
med människor vars namn jag ej vet.
Blott ett enda namn, en identitet:
Knut Jonson, han med porslin.

Med vimmel av människor torghandel sker
Med fisken och frukten och risen.
Alla har namn men blott ett jag ser:
Knut Jonson, han med servisen.

Snart i en fläkt från syrenernas vår
Gullbergska världsbilder rasar.
Skönt att då skåda det som består:
Knut Jonsons porslin som ej krasar.

Lasse J.

Knut Jonsons porslinsaffär läggs ner med januari månads utgång. Många, många röster har hörts om saknaden efter Knut Jonsons som hade allt.

Många frågar varför?

Det är flera faktorer som spelar in. Exempelvis ändrade levnadsvanor, köp, slit och släng, istället för fina serviser och kristallglas, mångfalden av husgeråd i våra stora varuhus. Därtill höga lokalhyror.

Knut Jonson startade vid 22 års ålder sin första affär år 1907 på Hunnebergsgatan 22 i Linköping. I all enkelhet firades 100-åringen 2007.

Efter Knuts bortgång 1947, drev Torsten och Hans affären på Nygatan 20. Hans övertog affären 1965 när Torstens hälsa började svikta; han avled 1978. 1981 4 augusti avled Hans hastigt av brusten aorta.

I det kaos som uppstod var goda råd dyra. Tillsammans med en trofast personal vågade jag fortsätta som förut. Vi klarade det utan större svårigheter. Då var vi ganska väl etablerade vid Stora Torget 9, sedan 1975, i Skandinaviska Bankens tidigare lokaler. Banken flyttade in på andra sidan torget, där också Hans var erbjuden lokal tidigare.

Vi trivdes i den sofistikerade gamla banklokalen. Knut Jonsons lokaler på Nygatan 20 var ju inte de bästa, särskilt inte vintertid.

Tiden går till 1990 då övertar Allan Karlsson affären. Han var anställd sedan 1967 och kunde hela företaget. Det var bara att gå vidare som förut. Efter en lättare hjärtinfarkt och 34 år i firman kommer tanken hos Allan att sakta ner farten. Det beslöt och genomförde han 2001. Jag valde att gå i pension då.

Nya unga krafter med glatt mod övertog. De renoverade lokalerna och förnygrade sortimentet. De nya ägarna, Emma Knutsson och Stefan Andersson, var inte mycket äldre än Knut Jonson var när han började på Hunnebergsgatan.

Så börjar en ny tid hos Knut Jonson. På gott och ont. Många tycker om förnyelse, andra vill ha det som det varit i alla år. En svår balansgång. Hårt arbete och dyra omkostnader gör att Emma bjuder ut affären till försäljning. Intresse fanns tills hyreskostnaden presenterades. Då återstod inget annat än att lägga ner Knut Jonsons Porslinsaffär. Jag förstår Emmas beslut. Tråkigt tycker vi alla som jobbat där i årtionden. Vi sa skämtsamt att de som börjar jobba hos Knut Jonson, slutar inte förrän vid pensioneringen och det var inte långt från sanningen. Vår kassörska, Karin Martinsson, började t.ex. hos Knut 1944 och gick i pension 1987. Innan jag hinner renskriva manuskriptet, läser jag i dagens Corre, 25/1 2008, med glädje att apoteket Wasen, med 289 år på nacken, (startade 1719) flyttar in efter oss. Det blev ingen ölservering, tack för det.

Inga Jonson

I medlemsblad nr 55, feb 1999, finns en artikel om Knut Jonson i Östgötacorrespondenten från 22/7 1998.

Liten släktrönika från Dahlman-Ahlberg

Vårt släktskap med Johan Alfred Ahlberg och Tekla Elisabeth Dahlman-Ahlberg. Johan Alfred och Tekla Elisabeth var min farfar Erik Ahlberg's föräldrar, jag har försökt att hitta något att dokumentera om dessa förfäder genom släktregistret och har funnit en del uppgifter. Historien börjar med Alfred som föddes år 1868 i Härsveden ett torp under Fläret i Askeby församling. Föräldrarna var Per Gustav Jaensson född 1829 samt hans hustru Lena Sofia Jaensson född Nilsdotter 1836 som avled endast 48 år gammal. Alfred hade två syskon en äldre bror Karl Gustav född 1864 samt en yngre syster född 1870 som avled 1878 alltså endast 8 år gammal.

Min mor Ulla Ahlberg och jag har försökt forska vidare i Alfred's familjehistoria och varifrån namnet Ahlberg kommer men hittar inga fakta om Alfred's barndom och uppväxt. Tydligt var han en duktig och begåvad ung man som hade lätt för att lära vilket skulle visa sig i framtiden. Johan Alfred tog folkskollärorexamen efter 8 terminer vid Linköpings seminarie 1889. Fick vikariat vid skolan i Örtomta, Tuna och Vibo, därefter fick han en fast tjänst i Säby utanför Tranås från 1892 till 1894.

Förutom sin lärartjänst tjänstgjorde Alfred som organist och klockare i flera församlingar bl a Trehörna i Stora Åby och Västra Tollstad. Som djupt troende sökte och fick Alfred 1909 tillstånd att predika vid offentliga gudstjänster i Stora Åby och Ödeshögs församlingar. År 1913 fick Alfred biskop Johan Personnes tillstånd (venia) att på prästerskaps anmodan predika och även i nödfall utföra altartjänst i Linköpings stifts kyrkor. Därvid skulle klädsel vara bojour och vit halsduk, ej prästkappa eller prästkrage.

Nu går vi över till Tekla Elisabeth Dahlman-Ahlberg. Tekla föddes 1869 i Stockholm, föräldrarna var Johan August J:son Dahlman född 1846 samt dennes hustru Mathilda Charlotta Envall född 1839. Hur blev då Teklas liv? Vi har letat efter uppgifter om skolor och utbildningar men ej funnit några, så man får väl förmoda att Tekla såväl som andra döttrar fick lära allt om ett hems skötsel av sina mödrar. Så kom kärleken in i Teklas liv, hos släktingar träffade hon Alfred och tycke uppstod, vilket ledde till äktenskap år 1892. Alfred fick en tjänst i Säby, Tranås och tjänstgjorde där som lärare till 1894. Där föddes också sönerna Arvid 1893 samt Erik 1894. Från 1895 till sin död 1925 tjänstgjorde Alfred som lärare i Prästtorp skola i Stora Åby, Ödeshög. Där föddes även sönerna Gunnar år 1897 och Hugo år 1900. Med ett hushåll på 6 personer och allt omodernt i

läraryrket, samt en stor trädgård att ta vara på så blev nog Teklas liv arbetsamt, men säkert fanns också glädje och kärlek i hemmet.

Ett hårt slag drabbade Tekla och sönerna som nu var vuxna när Alfred dog 1925. Genom åren hade han varit krasslig och ofta varit borta på hälsobrunn för att hämta krafter. Tekla flyttade till Linköping och försörjde sig med att hushålla för elever som gick på seminariet, några år därefter flyttade hon till Tranås där hon hade sin son Erik med familj. Min pappa Ingemar Ahlberg fick aldrig träffa sin farfar eftersom Alfred dog 1925 samma år som min pappa föddes. Tekla blev en länk till hennes söners familjer med barn och barnbarn, varje jul samlades man hos Tekla och åt och hade trevligt och hennes köttbullar var världsbäst har jag förstått.

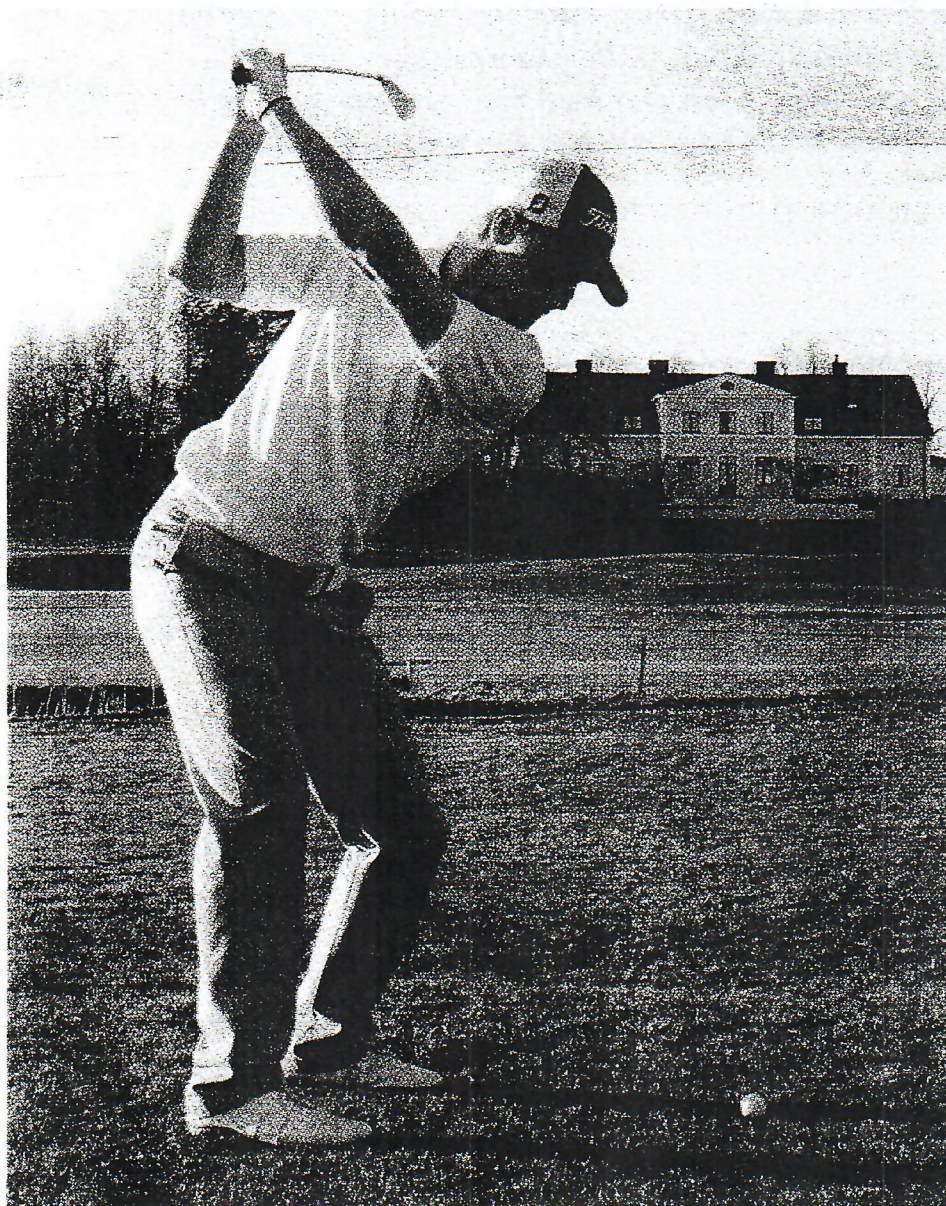
Genom giftermål med Ingemar Ahlberg kom min mamma in i bilden och hon har berättat om Tekla som var en liten rar gumma alltid klädd i scharlett och blommigt förkläde, mycket prydlig. Vid mammas besök hos henne kom kaffekokaren av härdat glas fram och de två fick en god pratstund. Tekla var som jag har hört en god lyssnare. Åren gick och med dem kom också skröplighet och sjukdomar, Tekla flyttade hem till mina föräldrar Ulla och Ingemar som bodde i Farsbo, Tranås. Men en lunginflammation avslutade hennes liv och hon avled på Nobynäs sjukhem 12 april 1956.

Sönerna som från början undervisades av sin pappa Alfred fortsatte sina utbildningar på olika skolor och alla fyra gick affärsbanan med olika inriktning. När jag skriver detta har mycket i släkten Ahlberg-Dahlman förändrats. Farfars far Alfred, farfar Erik och min pappa Ingemar är borta. Släkter komma och släkter gå.

Med hälsning till alla släktingar i olika led

Lennart Ahlberg

Östgötatidningen har provspelat Vesterby Golf

Gustav Adell spelar in mot det 18:e hålets green. I bakgrunden ses klubbhuset på Vesterby Golf.

Vesterby Golf sticker ut hakan på sin hemsida med ambitionen att bli en av Sveriges mest attraktiva golfbanor. Östgötatidningen tog med sig ett proffs ut och provspelade Östergötlands nyaste golfanläggning.

VÄSTERBY Golfbanan som ligger på Västerby gård ungefär tre mil söder om Linköping öppnades för spel i augusti 2006, och anläggningens vd Ulf Botolfs berättar att det har gått undan från första början.

– Vi tog första spadtaget i januari 2005, sådde i augusti samma år och öppnade

banan för spel i augusti 2006. Det kan vara svenskt rekord i golfbaneskapande.

Sällskap av ett proffs

När Östgötatidningens golfreporter bestämde sig för testa banan bjöd han med golfproffset Gustav Adell för att kunna bjuda läsarna på genuina expertutlåtanden.

Gustav, som kommer från Mjölby, är 22 år och har varit professionell golfspelare sedan 2005. Förra året slutade han på 50:e plats på Telia tour rankingen och nyligen kom han på 66:e plats i kvalet till Asientouren som gick i Thailand. Den senare prestationen kommer att generera inbjudningar till ett antal tävlingar på andra sidan jordklotet.

Besöket på Vesterby Golf gjordes en utomordentligt vacker apriltorsdag; en av vårens soligaste och varmaste, och ganska snart stod det klart att golfbanan var i ett förvånande fint skick med tanke både dess unga ålder och tiden på året.

Gustav Adell verkar trivas på banan och trots några halvsneda kanoner till drivar går han första nio på ett under par. Östgötatidningens reporter har inte tillbragt vintern i Thailand och Spanien och lider därför av en viss ringrostighet och lyckas pricka två av vatten-

hindren under rundans första halva.

Genomtänkt arkitektur

De första nio hålen spelas i en ganska öppen terräng och utseendet på hålen är mycket varierande. Under banans andra halva blir hålen lite längre och smalare då flera av hålen ligger inne i skogen.

– De sista nio tyckte jag var trevliga att spela. Layout-mässigt tycker jag

"Upplevelsemässigt tyckte jag att det var en riktigt vacker bana och det märktes att arkitekten tänkt till."

att de var mer utmanande, sa Gustav Adell efter rundan.

Med ett äkta proffs som spelsällskap undrar man förstås hur banan upplevs ur ett elitperspektiv.

– Jag tycker att banan håller normalstandard, liknande de banor vi spelar på Teliatouren. Men om en tävling skulle förläggas här skulle scorerna bli väldigt låga; främst på grund av att många hål inte är så långa.

För den glada amatören blir det andra parametrar som blir viktiga och Östgötatidningens reporter blir förtjust i de utmanande greenområdena, och de härliga

höjdskillnaderna som gör landskapet kring anläggningen levande. Gustav Adell är snabb att hålla med.

– Upplevelsemässigt tyckte jag att det var en riktigt vacker bana och det märktes att arkitekten tänkt till. Jag tycker att det var läckert med uppsläppt gräs kring tee och upphöjda greenområden.

Tian en utmaning för alla

När sista putten trillat i koppen på artonde hålet får Gustav frågan om vilka hål som lämnat de starkaste intrycken i minnet.

– Bland favorithålen framträder det 578 meter (backtee) långa tionde hålet; det var en riktig utmaning som sätter alla golfare på prov. Det fjortonde hålet var också fint. Det såg inte så märkvärdigt ut från tee men öppnade upp sig vackert för inspelet mot en upphöjd green, säger Gustav – uppenbart nöjd med eftermiddagens runda.

Sammantaget ger besöket på Vesterby Golf mersmak för såväl proffset som den lyckliga amatören och om banan får något år att växa till sig så kommer den utan tvekan tillhöra en av pärlorna på den Östgötska golfkartan.

*Text & foto:
Oskar Lundgren*

På med golfskorna!

Nu är det dags. Sätt på dig golfskorna och spring ut på banan. Osgötidningens golftema är här. Vår golfexpert Gustav Adell lär dig fixa den bästa putten. Vi hjälper dig även med tips om var du kan spela. Grönens modeler får också sitt. Liksom den som gillar att resa omkring, med golfbaggen i bagage-luckan. Trevlig läsning!

Tema Golf

Instruktören

Namn: Gustav Adell
Ålder: 22 år
Bor: Mjölby

Yrke: Professionell golfspela
Ranking: 50:e plats på
Teliarankingen 2006

Slipa din putt med Gustav Adell

Golfproffset Gustav Adell har under vintern spelat kvalet till Asientouren och under veckorna i Thailand samlade han på sig många värdefulla erfarenheter. Jag märkte att min puttning och närspelet är för dåligt för spel på högsta nivå. Så nu arbetar jag mycket med de delarna av mitt spel; särskilt puttningen. Exklusivt för Östgötatidningens läsare delar han med sig av en favoritövning i arbetet med att slipa på förmågan att sänka viktiga puttar.

Väderleksövningen

- Sätt upp en bana runt ett hål på en övningsgreen med nio stycken stationer. Varje station kan markeras med en pegg och bör ligga 0,5-2 meter från flaggan med stor variation.
- Börja på någon station och försök sänka putten. Först när du sänkt den får du gå vidare till nästa station som har ett annat avstånd.
- Utmana dig själv att försöka slå ditt eget rekord i antal sänkta puttar i rad. Som kurios

kan nämnas att de bästa i världen sätter nio av nio puttar från dessa avstånd, enligt Gustav Adell.

- En variant av övningen är att du och en kompis börjar mitt emot varandra och tävlar om vem som först kan komma ifatt den andra. Då kallas övningen "Jagad" och den brukar vara väldigt populär.

Årsavgift

På de senaste släktmötesförhandlingarna bestämdes årsavgiften till:

Enskild 80 kr

Par 120 kr

0-17 år Gratis

Ett inbetalningskort skickas med för årets avgift.

Skriv namnen på inbetalningskortet på dom som årsavgiften avser.

Enligt stadgarna ska avgiften betalas före juni månads utgång.

Postgirokonto:

23 02 38 - 8

Välkomna till Allmänt släktmöte Lördagen den 23 augusti 2008

Lördagen den 23/8 -08 klockan 12.00 träffas vi på Lunnevads folkhögskola i Sjögestad, straxt utanför Linköping

(Det är på samma ställe som vi hade släktmötet 2006).

Det är en vecka senare än vi först tänt, detta p.g.a. ombyggnation på skolan.

Vi kommer att tillbringa eftermiddagen och kvällen tillsammans på Lunnevad som ligger vackert i skogen med en å rinnande genom trädgården.

Styrelsen har denna gång valt att Släktmötet ska vara på ett och samma ställe hela tiden för att alla ska ha stor möjlighet att umgås och prata med varandra.

Program är ännu inte riktigt klart utan vi återkommer med detta i nästa medlemsblad som kommer ut i maj. Men redan nu kan ni ju i alla fall boka in datumet.

Titta också igenom era gömmor och se om ni kan hitta kort, släkthistorier m.m. som ni kan ta med och delge övriga släktingar.

Styrelsen håller på att undersöka möjligheten av någon underhållning till eftermiddagen.

Preliminärt program:

12.00 Samling på Lunnevads folkhögskola

12.30 Lunch (OBS !! Vid någon matallergi hör av er till Lennart Ahlberg, tel. 013 -580 14)
Under eftermiddagen blir det kaffe, umgänge, släktmötesförhandlingar, ev. underhållning.

18.00 Enkelt kvällsmål.

Preliminära priser:

0 - 10 år Gratis

11 - 18 år 95 kr

19 - 185 kr

För dom som så önskar går det att sova över på skolan. Boka dock rum i god tid.

Lunnevads folkhögskola, 590 48 Vikingstad. www.lio.se/lunnevad

Tel. 013- 23 49 00,

fax: 013 - 23 40 10,

mailadress: lunnevad@lio.se,

Välkomna önskar Styrelsen

Ändringsblankett

Adress

(Fylls alltid i)

Namn: _____

Adress: _____

Telefon: _____

Nyfödd

Födelsedatum: _____

Föräldrarnas namn: _____

Vigsel/Sambo

Namn: _____

Namn: _____

Vigseldatum: _____

Dödsfall

Namn: _____

Dödsdatum: _____

Skickas till:

Niklas Adell

Ekholmsvägen 407

589 29 Linköping

Anmälan till Allmänna släktmötet på Lunnevad

Den 23 augusti 2008

Kostnad ca 185 kronor för vuxen, ca 95 för barn från 11 år

Anmälan inne senast den 15/6 2008 till:

Anette Nystrand Svensson
Rundelen Lindesberg
590 48 Vikingstad
013-21 32 75
anette_nystrand@yahoo.se

eller

Ann-Sofie Ringqvist
Bygdegatan 236
583 31 Linköping
013-21 32 36
ann-sofi.ringqvist@comhem.se

.....
Vi kommer gärna

Lunch vuxna:

Namn:.....

Namn:.....

Namn:.....

Namn:.....

Kvällsmål vuxna

Namn:.....

Namn:.....

Namn:.....

Namn:.....

Lunch barn:

Namn:.....

Namn:.....

Namn:.....

Namn:.....

Kvällsmål barn:

Namn:.....

Namn:.....

Namn:.....

Namn:.....